PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
w Warszawie

RWA-411-1/13/JKA

Warszawa, dn. 9 maja 2014 r.

DECYZJA Nr RWA- 3/2014

I. Na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do treści art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu przeciwko Przedsiębiorstwu Komunalnemu Nadarzyn Sp. z o.o. z siedzibą w Nadarzynie, postępowania antymonopolowego, w toku którego zostało uprawdopodobnione nadużywanie przez ww. przedsiębiorcę pozycji dominującej na lokalnym rynku zaopatrzenia w wodę polegające na:

1. narzucaniu odbiorcom uciążliwych warunków umów przynoszących nieuzasadnione korzyści na skutek zamieszczenia w treści umów o zaopatrzenie w wodę postanowień, zgodnie z którymi Przedsiębiorstwo Komunalne Nadarzyn Sp. z o.o. z siedzibą w Nadarzynie nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w świadczeniu usług spowodowane:
   - brakiem wody na ujęciu,
   - zanieczyszczeniem wody na ujęciu w sposób niebezpieczny dla zdrowia i życia,
   - przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych,
2. narzucaniu uciążliwych warunków umów przynoszących nieuzasadnione korzyści na skutek zamieszczenia w treści umów o zaopatrzenie w wodę postanowienia, zgodnie z którym w przypadku zawinionego zaboru lub uszkodzenia wodomierza ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła popłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego z dniem od ostatniego odczytu wodomierza,

objęte zakazem, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

oraz po złożeniu w toku postępowania zobowiązania ww. przedsiębiorcy do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom określonym w pkt. I.1 i I.2 niniejszej decyzji poprzez:

– wprowadzenie do wzorca o nazwie „Umowa Nr……o zaopatrzenie w wodę" postanowienia o treści:
„W przypadkach przez Usługodawcę niezawinionych, a to:
1) braku wody na ujęciu,
2) zanieczyszczenia dostarczanej wody w stopniu niebezpiecznym dla zdrowia,

3) potrzeby zwiększenia dopływu wody do hydrantów przeciwpożarowych,
4) konieczności przeprowadzenia niezbędnych napraw, konserwacji, remontów, dezynfekcji urządzeń wodociągowych,
5) uszkodzenia instalacji i przyłączy Usługobiorcy grożącego niebezpieczeństwem lub powodującego nieuzasadnione straty wody,
6) przerw w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych,
7) wystąpienia siły wyższej, w tym klęsk żywiołowych,
Usługodawca nie ponosi odpowiedzialności za przerwy, czy ograniczenia w świadczeniu usług. W innym przypadku Usługobiorcy przysługuje prawo do dochodzenia od Usługodawcy stosownych roszczeń, a zwłaszcza odszkodowania, co odbywać sie będzie na zasadach ogólnych, w tym wyznaczonych treścią art. 471 k.c.".

– usunięcie z wzorca o nazwie „Umowa Nr……o zaopatrzenie w wodę" postanowienia o treści:

„W przypadku zaboru wodomierza zawinionego przez Usługobiorcę lub wykazania, że uszkodzenie wodomierza nastąpiło z jego winy ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła popłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego z dniem ostatniego odczytu wodomierza",

- przedłożenie odbiorcom, z którymi Przedsiębiorstwo Komunalne Nadarzyn Sp. z o.o. ma zawarte umowy o zaopatrzenie w wodę, propozycji aneksowania umowy z uwzględnieniem zmian wskazanych w sentencji decyzji tiret pierwsze i drugie powyżej,

nakłada się na Przedsiębiorstwo Komunalne Nadarzyn Sp. z o.o. z siedzibą w Nadarzynie obowiązek wykonania tego zobowiązania.

II. Na podstawie art. 12 ust. 3 w związku z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do treści art. 33 ust. 6 tej ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na Przedsiębiorstwo Komunalne Nadarzyn Sp. z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nadarzynie obowiązek przekazania, w terminie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, informacji o stopniu realizacji zobowiązania nałożonego w punkcie I. sentencji decyzji poprzez:

1. przekazanie aneksu umowy sporządzonego z wykorzystaniem nowo opracowanego wzorca umownego „Umowa Nr……o zaopatrzenie w wodę" przedstawionego odbiorcom w ramach propozycji aneksowania dotychczasowych umów,

2. przekazanie informacji o liczbie odbiorców, którym przedstawiono propozycje zmiany dotychczasowych umów o zaopatrzenie w wodę poprzez ich aneksowanie w oparciu o nowo opracowany wzorzec umowny,

3. przekazanie dowodów potwierdzających przekazanie odbiorcom propozycji zmiany dotychczasowych umów o zaopatrzenie w wodę poprzez ich aneksowanie w oparciu o nowo opracowany wzorzec umowny.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura UOKiK w Warszawie (dalej: Prezes Urzędu, Prezes UOKiK), na mocy postanowienia z dnia 26 listopada 2013 r., wszczął postępowanie w związku z podejrzeniem nadużywania przez Przedsiębiorstwo Komunalne Nadarzyn Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nadarzynie (dalej również: Spółka) pozycji dominującej na lokalnym rynku zaopatrzenia w wodę polegającego na:

1. narzucaniu odbiorcom uciążliwych warunków umów przynoszących nieuzasadnione korzyści na skutek zamieszczenia w treści umów o zaopatrzenie w wodę postanowień, zgodnie z którymi Przedsiębiorstwo Komunalne Nadarzyn Sp. z o.o. z siedzibą w Nadarzynie nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w świadczeniu usług spowodowane:
   - brakiem wody na ujęciu,
   - zanieczyszczeniem wody na ujęciu w sposób niebezpieczny dla zdrowia i życia,
   - przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych,

co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

2. narzucania uciążliwych warunków umów przynoszących nieuzasadnione korzyści na skutek zamieszczenia w treści umów o zaopatrzenie w wodę postanowienia, zgodnie z którym w przypadku zawinionego zaboru lub uszkodzenia wodomierza ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła popłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego z dniem od ostatniego odczytu wodomierza,

co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zawiadamiając o wszczęciu postępowania Prezes Urzędu poinformował Spółkę o prawie do ustosunkowania się do postawionych zarzutów oraz wezwał do przekazania niezbędnych dokumentów oraz informacji.

Odpowiadając na zawiadomienie Prezesa Urzędu o wszczęciu postępowania w sprawie nadużywania pozycji dominującej, Spółka pismem z dnia 16 grudnia 2013 r. odniosła się do zarzutów wskazując, iż nie narzuca zakwestionowanych warunków umów, gdyż każdy odbiorca ma prawo do negocjowania tych warunków. W ocenie Spółki, odbiorcy uczestniczący w procedurze zawierania umowy pozostają jednak bierni i nie negocjują jej warunków. Skoro odbiorcy, pomimo takiej możliwości, nie chcą dokonywać zmiany postanowień zawartych w umowach, to oznacza to, że warunki tych umów nie są im narzucane.

Niezależnie od zaprezentowanego stanowiska Spółka zobowiązała się do podjęcia działań zmierzających do wprowadzenia do obrotu wzorców umów zgodnych z istotą i celem postępowania.

Pismem z dnia 27 stycznia 2014 r. Spółka uzupełniła swoje zobowiązanie przekazując zmienione wzorce umów oraz wskazując, iż procedura aneksowania umów powinna zająć Spółce ok. 6 miesięcy.

Spółka złożyła wniosek o przyjęcie od niej zobowiązania do wyeliminowania zarzucanych praktyk oraz o wydanie decyzji w trybie art. 12 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W dniu 21 marca 2014 r. Prezes Urzędu zamknął postępowanie dowodowe prowadzone w przedmiotowej sprawie. Jednocześnie poinformowano Spółkę o możliwości zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy w siedzibie Delegatury UOKiK w Warszawie. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka Przedsiębiorstwo Komunalne Nadarzyn sp. z o.o. z siedzibą w Nadarzynie jest wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 00000434750. Do przedmiotu działalności Spółki należy m.in. zaopatrzenie w wodę oraz odprowadzanie i oczyszczanie ścieków.

Podstawą świadczenia usług w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków jest umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. W przypadku umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków minimalna treść stosunku umownego uregulowana została bezwzględnie wiążąco w ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz. U. 2006, Nr 123, poz. 858 ze zm. - dalej również: Ustawa). Ustawa w Rozdziale 2 określa zasady zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Stosownie do art. 6 ust. 1 Ustawy dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawartej pomiędzy przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług, która zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1-6 Ustawy zawiera w szczególności postanowienia dotyczące:

1) ilości i jakości świadczonych usług wodociągowych lub kanalizacyjnych,
2) sposobu i terminów wzajemnych rozliczeń,
3) praw i obowiązków stron umowy,

3a) warunków usuwania awarii przyłączy wodociągowych lub przyłączy kanalizacyjnych będących w posiadaniu odbiorcy usług,

4) procedur i warunków kontroli urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych,
5) ustaleń zawartych w zezwoleniu na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków,

6) okresu obowiązywania umowy oraz odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w tym warunków wypowiedzenia.

Dodatkowo warunki prowadzenia rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków regulują przepisy rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określenia taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń na zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. nr 127, poz. 886 z późn. zm. – dalej również: Rozporządzenie).

Przy zawieraniu z odbiorcami umów Spółka posługuje się wzorcem o nazwie „Umowa Nr… o zaopatrzenie w wodę". Spółka stosuje ww. wzorzec od września 2012 r. Analiza przekazanego przez Spółkę wzorca „Umowa Nr… o zaopatrzenie w wodę" wykazała, iż znajdują się w nim następujące postanowienia:

„Usługodawca nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie albo wstrzymanie dostaw wody wywołane:

a) (…)

b) (…)

c) brakiem wody na ujęciu,

d) zanieczyszczeniem wody na ujęciu w sposób niebezpieczny dla zdrowia i życia,

e) przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych".

„W przypadku zaboru wodomierza zawinionego przez Usługobiorcę lub wykazania, że uszkodzenie wodomierza nastąpiło z jego winy ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła popłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego z dniem ostatniego odczytu wodomierza".

W piśmie złożonym w trakcie niniejszego postępowania Spółka złożyła zobowiązanie do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia wskazanym przez Prezesa Urzędu naruszeniom. Zobowiązanie Spółki miałoby polegać na:

– wprowadzeniu do wzorca o nazwie „Umowa Nr……o zaopatrzenie w wodę" postanowienia o treści:
„W przypadkach przez Usługodawcę niezawinionych, a to:
1) braku wody na ujęciu,
2) zanieczyszczenia dostarczanej wody w stopniu niebezpiecznym dla zdrowia,
3) potrzeby zwiększenia dopływu wody do hydrantów przeciwpożarowych,
4) konieczności przeprowadzenia niezbędnych napraw, konserwacji, remontów, dezynfekcji urządzeń wodociągowych,
5) uszkodzenia instalacji i przyłączy Usługobiorcy grożącego niebezpieczeństwem lub powodującego nieuzasadnione straty wody,
6) przerw w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych,
7) wystąpienia siły wyższej, w tym klęsk żywiołowych,
Usługodawca nie ponosi odpowiedzialności za przerwy, czy ograniczenia w świadczeniu usług. W innym przypadku Usługobiorcy przysługuje prawo do dochodzenia od Usługodawcy stosownych roszczeń, a zwłaszcza odszkodowania, co odbywać sie będzie na zasadach ogólnych, w tym wyznaczonych treścią art. 471 k.c.",

– usunięciu z wzorca o nazwie „Umowa Nr……o zaopatrzenie w wodę” postanowienia o treści:

„W przypadku zaboru wodomierza zawinionego przez Usługobiorcę lub wykazania, że uszkodzenie wodomierza nastąpiło z jego winy ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła popłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego z dniem ostatniego odczytu wodomierza”,

- przedłożeniu odbiorcom, z którymi Przedsiębiorstwo Komunalne Nadarzyn Sp. z o.o. ma zawarte umowy o zaopatrzenie w wodę propozycji ich aneksowania.

Mając powyższe na uwadze Prezes Urzędu zważył, co następuje:

I.

Interes publicznoprawny

Podstawą zastosowania przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest uprzednie stwierdzenie przez Prezesa Urzędu, iż w wyniku stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów zagrożony został interes publicznoprawny. Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), ustawa ta określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Przepis ten przesądza o przynależności niniejszej ustawy do dziedziny prawa publicznego, jak również o wyłączeniu możliwości podejmowania przez Prezesa Urzędu działań w celu ochrony interesów indywidualnych czy grupowych. W toku postępowania i przy wydawaniu decyzji Prezes Urzędu jest zatem rzecznikiem interesu publicznego. Rola ta wynika nie tylko z celu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, lecz również z jednej z naczelnych zasad postępowania administracyjnego, tj. zasady uwzględniania interesu społecznego i słusznego interesu obywateli, określonej w art. 7 k.p.a. Wobec powyższego, wykazanie wystąpienia zagrożenia interesu publicznoprawnego w danej sprawie stanowi podstawową przesłankę warunkującą możliwość jej rozstrzygania w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W wyroku z dnia 5 czerwca 2008 r. (sygn. akt III SK 40/07) Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że „*ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni istnienie mechanizmu konkurencji, jako optymalnego sposobu podziału dóbr w społecznej gospodarce rynkowej, zatem każde działanie wymierzone w ten mechanizm, godzi w interes publiczny*”.

Nie ulega wątpliwości, że przedmiotowe postępowanie podjęte zostało w interesie publicznym. Kwestionowane zasady prowadzenia działalności zbiorowego zaopatrzenia w wodę stosowane są wobec odbiorców Spółki. Tym samym zarzucane naruszenia praktyki dotyczyły każdego aktualnego i przyszłego odbiorcy zainteresowanego korzystaniem z usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę. Przyjąć należy, że oceniane praktyki dotyczyły zarówno przedsiębiorców, jak i konsumentów – tj. osób fizycznych dokonujących czynności prawnych niezwiązanych bezpośrednio z ich działalnością gospodarczą lub zawodową.

Wobec powyższego, uznać należy, iż w niniejszej sprawie doszło do naruszenia interesu publicznoprawnego.

Status przedsiębiorcy

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów zawiera legalną definicję przedsiębiorcy. Zgodnie z jej art. 4 pkt 1, pod pojęciem tym należy rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 672 ze zm.) oraz: a) osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej, b) osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu, d) związek przedsiębiorców w rozumieniu pkt 2 – na potrzeby przepisów dotyczących (…) praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.[1] Natomiast w myśl art. 4 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, przedsiębiorcą w jej rozumieniu jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

Właściwą dla przedsiębiorcy działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły (art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej).

Przedsiębiorstwo Komunalne Nadarzyn Sp. z o.o. z siedzibą w Nadarzynie jest spółką prawa handlowego wpisaną do Krajowego Rejestru Sądowego pod nr 0000434750, prowadzącą we własnym imieniu działalność gospodarczą. Nie ulega zatem wątpliwości, iż Spółka posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu powoływanego powyżej art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Oznacza to, że przy wykonywaniu działalności gospodarczej Spółka podlega rygorom określonym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym jej działania mogą podlegać ocenie w aspekcie naruszenia zakazu nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym.

Uprawdopodobnienie naruszenia art. 9 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Przepis art. 12 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, że warunkiem nałożenia przez Prezesa UOKiK na przedsiębiorcę zobowiązania zmierzającego do zapobieżenia naruszeniom określonym w art. 9 ww. ustawy jest uprawdopodobnienie, że doszło do naruszenia tego przepisu. W związku z powyższym zachodzi konieczność przeanalizowania zachowań Spółki, stanowiących przedmiot postawionych jej zarzutów nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym.

[1] Trzeci człon definicji przedsiębiorcy zawartej w art. 4 pkt 1 [lit. c] uokik znajduje zastosowanie wyłącznie w postępowaniach w sprawach koncentracji.

Rynek właściwy

Zasadnicze znaczenie dla uczynienia przedsiębiorcy zarzutu naruszenia art. 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ma określenie rynku, na którym dany przedsiębiorca działa. Jego ramy decydują bowiem o tym, czy dany przedsiębiorca posiadać będzie pozycję dominującą, która jest niezbędną przesłanką odpowiedzialności za naruszenie art. 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Pojęcie pozycji dominującej na rynku właściwym określa art. 4 pkt 10 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z jego treścią przez pozycję dominującą rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów i konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą na rynku, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%.

Przedmiotem działalności Spółki jest dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków komunalnych za pomocą eksploatacji systemów sieciowych wodociągu z kanalizacji miejskiej. Ponieważ sprawa dotyczy zachowań Spółki związanych z usługami zbiorowego zaopatrzenia w wodę, które nie posiadają substytutów, rynkiem właściwym w niniejszej sprawie jest rynek zbiorowego zaopatrzenia w wodę. Z uwagi na technologię dostarczania wody rynek w aspekcie geograficznym ograniczony jest istniejącą siecią wodociągową i kanalizacyjną, a jego zasięg ma charakter lokalny i obejmuje teren gminy Nadarzyn.

Zatem rynkiem właściwym w ujęciu produktowym jest w niniejszej sprawie rynek zbiorowego zaopatrzenia w wodę, a rynkiem właściwym w ujęciu geograficznym jest obszar Gminy Nadarzyn.

Pozycja dominująca

Art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zawiera bezwzględny zakaz nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym.

Aby zatem działania przedsiębiorcy zakwalifikować jako jedną z wymienionych w art. 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów praktyk ograniczających konkurencję, należy uprzednio dowieść, że przedsiębiorca ten pozycję dominującą na rynku właściwym posiada.

Przez pozycję dominującą – zgodnie z treścią art. 4 pkt. 10 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów - rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów. Domniemywa się, że przedsiębiorca posiada pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40 %.

Odbiorcy wody z terenu Gminy Nadarzyn – poza usługami zbiorowego zaopatrzenia w wodę świadczonymi przez Spółkę – nie mają alternatywnego źródła zaopatrzenia. Aby nowe źródło zaopatrzenia mogło być uznane za alternatywne w stosunku do posiadanych musi spełniać wymóg natychmiastowej dostępności bez ponoszenia nakładów inwestycyjnych (tak wyrok SOKiK z dnia 31 maja 2000 r., sygn. akt XVII Ama 44/00). Takie źródło dostaw wody na terenie Gminy Nadarzyn nie występuje.

W sprawie będącej przedmiotem niniejszego postępowania uprawdopodobniono zatem, że Spółka zajmuje pozycję dominującą na rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę obejmującym teren Gminy Nadarzyn. Jest bowiem wyłącznym dostawcą usług w zakresie zaopatrzenia w wodę na ww. obszarze.

Spółka jest przy tym tzw. monopolistą naturalnym, co wynika z faktu sieciowego charakteru urządzeń służących do dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Na wyznaczonym wyżej rynku właściwym uczestnik nie spotyka się z żadną konkurencją w związku z czym zajmuje niekwestionowaną pozycję dominującą. Posiada więc na tym rynku siłę ekonomiczną, przy użyciu której może zapobiegać nie tylko efektywnej konkurencji, ale i działać w dużym stopniu niezależnie od zachowania swych kontrahentów.

Nadużywanie pozycji dominującej

Art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, iż „zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym". Przejawy nadużywania pozycji dominującej ustawodawca wskazał w art. 9 ust. 2 pkt 1-7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Narzucanie uciążliwych warunków umów

Zgodnie z treścią art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej polegające na narzucaniu przez przedsiębiorcę uciążliwych warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści.

Dla uprawdopodobnienia stosowania praktyki ograniczającej konkurencję będącej przedmiotem powyższego zarzutu – mając na uwadze, wcześniejsze wykazanie posiadania przez Spółkę pozycji dominującej na rynku właściwym – niezbędne jest uprawdopodobnienie spełnienia przez Spółkę trzech przesłanek wynikających bezpośrednio z art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, tj. ustalenia, czy:

- przedsiębiorca narzuca określone warunki umów,
- narzucane warunki umów mają uciążliwy charakter,
- narzucane warunki umów przynoszą narzucającemu je przedsiębiorcy nieuzasadnione korzyści.

Narzucanie uciążliwych warunków umów - jako jeden z przejawów nadużywania pozycji dominującej – ma miejsce wówczas, gdy dominant wykorzystując posiadaną siłę rynkową i sytuację przymusową kontrahentów, wynikającą z braku rzeczywistych alternatyw zaopatrzenia na rynku, wymusza na nich określone zachowania. Spółka świadczy usługi wodociągowo – kanalizacyjne w warunkach wskazujących na dysponowanie potencjałem niezbędnym do narzucenia swoim odbiorcom warunków umów. Sprzyja temu fakt, iż przy zawieraniu umów o zaopatrzenie w wodę przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne posługuje się opracowanymi przez siebie wzorcami umownymi. Wobec tego w ocenie Prezesa Urzędu stosowanie wzorców przy zawieraniu jednorodzajowych umów o charakterze masowym, jakimi niewątpliwie są umowy o zbiorowe zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, wymaga aprobaty przez odbiorców ich warunków, które są z góry jednostronnie ustalane przez profesjonalistę. Treść umów, do których przychylają się usługobiorcy, jest

arbitralnie ustalana, zaś swoboda odbiorcy usług wodociągowo – kanalizacyjnych w zakresie kształtowania warunków umownych jest tutaj wyłączona. Zawarcie umowy następuje bowiem przez przystąpienie do warunków ustalonych autorytatywnie przez dostawcę usług (por. wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 20 lipca 2007 r., sygn. akt XVII AmA 25/07, wyrok SOKiK z dnia 22 września 2005 r., sygn. akt AmA 80/04, wyrok SOKIK z dnia 19 grudnia 2006 r. sygn. akt XVII AmA 47/06, wyrok SOKiK z dnia 7 lutego 2007 r. sygn. akt XVII AmA 58/06, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 28 listopada 2007 r., sygn. akt VI ACa 939/07).

Zarzut nr I.1

W ocenie Prezesa Urzędu, uprawdopodobnionym przejawem nadużywania przez Spółkę pozycji dominującej jest narzucenie odbiorcom w „Umowie Nr… o zaopatrzenie w wodę" postanowień ograniczających odpowiedzialność odszkodowawczą Spółki w przypadku zaistnienia przerw w świadczeniu usług.

Artykuł 6 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków przewiduje, że dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy zawartej pomiędzy przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym i odbiorcą usług.

Art. 5 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy stanowi, iż jednym z podstawowych obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego jest zapewnienie zdolności posiadanych urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych do realizacji dostaw wody i odprowadzania ścieków w sposób ciągły i niezawodny.

Jeżeli niewykonanie lub nienależyte wykonanie tego zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które Spółka ponosi odpowiedzialność, i powoduje ono szkodę, to zgodnie z reżimem odpowiedzialności kontraktowej jest obowiązana do naprawienia tej szkody. Okoliczności obciążające w takiej sytuacji Spółkę obejmują zarówno działania, jak i zaniechania noszące znamiona winy, tj. zachowania umyślne lub będące skutkiem niedołożenia należytej staranności. Zakres przypadków, w których Spółka może w treści zawieranych umów uchylić się od odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, określa art. 471 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16 poz. 93 ze zm., dalej: k.c.). Jak wynika z treści art. 471 k.c. określającego zasady odpowiedzialności kontraktowej „Dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi". Z dyspozycji art. 471 k.c. wynika, iż na zobowiązanym do świadczenia ciąży ciężar naprawienia szkody, gdy ta jest następstwem jego zawinionego działania. *A contrario* nie ponosi on odpowiedzialności, gdy niewykonanie zobowiązania jest następstwem działania drugiej strony stosunku zobowiązaniowego lub jest niezależne od stron umowy.

Tymczasem Spółka, na mocy § 8 pkt 1 ppkt c, d i f „Umowy Nr….. o zaopatrzenie w wodę", zwalnia się z odpowiedzialności odszkodowawczej za przerwy w świadczeniu usług. Brzmienie zapisów zawartych przez Spółkę w ww. wzorcu nie wskazuje

jednoznacznie, iż mają one zastosowanie wyłącznie do sytuacji niezawinionych przez dostawcę usług i niezależnych od niego. Należy bowiem zauważyć, iż przerwy w zasilaniu energetycznym mogą być następstwem naruszania przez Spółkę umów zawartych z dostawą energii np. zaleganie z płatnościami, tudzież nieutrzymania w należytym stanie urządzeń, poprzez nieprawidłowe ich użytkowanie lub konserwację. Również brak wody na ujęciu lub jej zanieczyszczenie może być następstwem zawinionych przez Spółkę działań, które doprowadziły do uszkodzeń bądź awarii tych urządzeń (nienależyta konserwacja, nieprawidłowa eksploatacja itp.). Wskazane powyżej przykładowe sytuacje, które mogą skutkować brakiem wody na ujęciu, przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych czy też zanieczyszczeniem wody na ujęciu, mogą być zatem następstwem zawinionych działań lub zaniechań Spółki i wiązać się powinny z jednoczesnym powstaniem u drugiej strony umowy roszczenia o naprawienie szkody.

Tymczasem obecny kształt postanowień umownych stwarza Spółce możliwość uniknięcia odpowiedzialności odszkodowawczej w każdym przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania z powodu braków wody na ujęciu, zanieczyszczenia wody na ujęciu w sposób niebezpieczny dla życia i zdrowia lub przerwy w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych, bez względu na przyczyny wystąpienia powyższych zakłóceń i ewentualnego zawinienia Spółki. Takie rozwiązanie jest dla odbiorców zdecydowanie uciążliwe, gdyż kształtuje przekonanie o wyłączaniu możliwości dochodzenia od Spółki roszczeń odszkodowawczych w razie poniesienia szkody, nawet wówczas, gdy awarie lub niesprawność instalacji, przerwy w zasilaniu energetycznym urządzeń, będą wynikiem jej zawinionych działań lub zaniechań. Należy bowiem zauważyć, iż treść art. 471 k.c. wskazuje na możliwość dochodzenia odszkodowania za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania. Zatem zawarcie w umowie postanowień stojących w ewidentnej sprzeczności z dyspozycją art. 471 k.c. należy uznać za niezgodne z prawem. Działanie takie w ocenie Prezesa Urzędu wyczerpuje znamiona praktyki, o której mowa w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, tj. praktyki polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku właściwym poprzez narzucanie przez przedsiębiorcę uciążliwych warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści. Takie stanowisko Prezesa Urzędu koresponduje z aktualną linią orzeczniczą Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wyrażoną m.in. w wyroku z dnia 22 września 2005 r. (sygn. XVII Ama 80/04).

Jest prawdopodobne, że taki uciążliwy charakter mają zapisy zawarte w stosowanych przez Spółkę wzorcach umownych, przewidujących wyłączenie odpowiedzialności Spółki za przerwy w świadczeniu usług, spowodowane brakiem wody na ujęciu, koniecznością przeprowadzenia niezbędnych napraw urządzeń i przyłączy wodociągowych, przerwami w zasilaniu energetycznym, wynikającymi z zawinionych działań, lub zaniechań Spółki. Zdaniem Prezesa Urzędu, żaden odbiorca nie pozbawiłby się dobrowolnie możliwości dochodzenia rekompensaty w sytuacji niespełnienia należycie świadczenia przez Spółkę. W konsekwencji, działając w warunkach konkurencji na danym rynku i mając do wyboru z jednej strony umowy zawierające postanowienia ograniczające odpowiedzialność Spółki, z drugiej zaś umowy pozbawione tego rodzaju zapisów – odbiorca kierując się zabezpieczeniem własnych interesów, z pewnością wybrałby wariant korzystniejszy, w postaci umów niezawierających ograniczeń co do odpowiedzialności dostawcy.

Wyłączenie odpowiedzialności odszkodowawczej Spółki w przypadku wynikającego z winy Spółki pogorszenia jakości świadczonych usług, czy też przerw w zasilaniu energetycznym jest bez wątpienia dla Spółki korzystne. Spółka nie musi bowiem liczyć się z koniecznością wypłacenia odszkodowania swojemu kontrahentowi w sytuacji, gdy zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności kontraktowej byłaby do tego zobowiązana. Możliwość uniknięcia przez Spółkę odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy i wypłaty odbiorcom ewentualnego odszkodowania można uznać zatem za nieuzasadnioną korzyść. Przy czym – w kontekście przytoczonego wyżej orzecznictwa – bez znaczenia jest fakt, czy Spółka w rzeczywistości mogła osiągać korzyści wynikające z przedmiotowych postanowień umownych.

Mając powyższe na uwadze, Prezes Urzędu uznał za uprawdopodobnione, iż analizowane w ramach rozpatrywanego zarzutu zarzutów warunki umów o zaopatrzenie w wodę mają uciążliwy charakter i mogą przynosić Spółce nieuzasadnione korzyści.

Zarzut nr I.2

W analizowanym wzorcu umownym Spółka określiła sposób naliczania należności za pobraną wodę względem odbiorców, którzy dopuścili się zawinionego zaboru lub uszkodzenia wodomierza, przyznając sobie prawo do ustalenia należności za pobraną wodę odpowiednio do ilości wody, jaka mogła przepłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego w okresie od ostatniego odczytu wodomierza. W ten sposób Spółka arbitralnie uregulowała zasady ustalania zryczałtowanej ilości wody będącej podstawą rozliczenia w wypadku zaistnienia opisanych powyżej sytuacji. Jednocześnie określono tę ilość na maksymalnym możliwym poziomie, w oderwaniu od faktycznego zużycia wody i wysokości rzeczywiście poniesionej przez dostawcę szkody będącej skutkiem niedotrzymania warunków umowy przez usługobiorcę. Zdaniem Prezesa Urzędu świadczy to o uciążliwości analizowanych warunków umów.

Istotą tej uciążliwości jest możliwość pobierania rażąco wygórowanej zryczałtowanej należności za pobraną wodę, która nie uwzględnia praktyki rynkowej oraz realnej wartości możliwej do wystąpienia szkody będącej efektem naruszenia warunków umowy przez odbiorcę. Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 5 listopada 2008 r. sygn. akt VI ACa 525/08 – oceniając analogiczny do zakwestionowanego w niniejszej decyzji sposób ustalania należności – wskazał, iż *„(...) zapis umowny, który jednoznacznie wiąże należność za dostarczoną wodę w przypadku uszkodzenia urządzeń pomiarowych jedynie z techniczną przepustowością sieci, z całkowitym pominięciem choćby przybliżonej wielkości zużycia przez odbiorcę wody, musi zostać uznany za próbę nadmiernego obciążenia kontrahenta świadczeniem finansowym na rzecz Spółki, stanowiącym ekwiwalent jej nieuprawnionych korzyści”*. W ww. wyroku Sąd wyraził również pogląd, iż sposób ustalania należności za wodę w przypadkach uszkodzenia lub zaboru wodomierza przez odbiorcę nie powinien odbiegać od przewidzianych w tym zakresie regulacji prawnych, stanowiących wskazówki dla prawidłowego obliczania należności za wodę. Należy wskazać tu rozporządzenie Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, zgodnie z którym podstawą do naliczenia należności za wodę w razie nieprawidłowości w działaniu wodomierza jest średniomiesięczne zużycie wody

w okresie 3 miesięcy poprzedzających awarię bądź w analogicznym okresie roku ubiegłego, przy uwzględnieniu liczby miesięcy trwania niesprawności, przy czym – jak podkreślił Sąd – bez znaczenia pozostaje przyczyna niesprawności wodomierza.

Możliwość obciążenia odbiorcy należnością za wodę, jaka mogła przepłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza w okresie od ostatniego odczytu wodomierza, stanowi zatem dla odbiorcy ciężar nadmierny i wygórowany, przez co ww. sposób ustalania ilości pobranej wody w celu naliczenia opłaty za świadczone usługi należy uznać za uciążliwy.

Analizując uciążliwość zakwestionowanego postanowienia, należy wskazać też, iż niezależnie od powyższego Spółka w przypadku zaistnienia zdarzeń, o jakich mowa w zakwestionowanym zapisie, może dochodzić od odbiorcy usług odszkodowania na zasadach ogólnych wynikających z k.c. Wymienione w umowie zachowania odbiorcy usług, które skutkować mogą obciążeniem go kosztami usługi za dostarczenie wody, która mogła popłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego z dniem od ostatniego odczytu wodomierza, powinny być rozpatrywane na gruncie przepisów Kodeksu cywilnego, w oparciu o zasady odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez sprawcę z własnej winy bądź odpowiedzialności za szkodę z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania. Zachowania te mogą być zatem kwalifikowane jako czyny bezprawne stanowiące przesłankę do dochodzenia roszczeń z tytułu odpowiedzialności deliktowej bądź jako nienależyte wykonanie zobowiązania będące podstawą do dochodzenia przez dostawcę roszczeń z tytułu odpowiedzialności kontraktowej. Zastosowanie może wobec tego znaleźć tutaj art. 415 k.c., zgodnie z którym „Kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę zobowiązany jest do jej naprawienia" bądź art. 471 k.c., który stanowi, że „Dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi". Podkreślenia wymaga jednak, iż z brzmienia powyższych przepisów w zestawieniu z art. 6 k.c. wynika, że ciężar dowodu co do wykazania przesłanek odpowiedzialności za wyrządzoną działaniem usługobiorcy szkodę, obciąża poszkodowanego. W opisanych sytuacjach to Spółka powinna wykazać zatem, że poniosła szkodę z tytułu zawinionych działań lub zaniechań odbiorcy, wykazać wysokość tej szkody oraz wykazać istnienie związku przyczynowego pomiędzy szkodą a zawinionym zachowaniem usługobiorcy. Posługując się rozpatrywanym postanowieniem umownym Spółka zwalnia się niejako z tego obowiązku, co stawia je w sytuacji uprzywilejowanej w stosunku do kontrahentów – odbiorców usług, co do których domniemanie, iż zagospodarowali wodę w ilości wskazanej w umowie, jest z racjonalnego punktu widzenia wysoce nieprawdopodobne.

Tak więc w przypadku zawinionego przez odbiorcę zaboru lub uszkodzenia wodomierza Spółka może dochodzić swoich należności, jeżeli należycie wykaże, że zaistniały wszystkie przesłanki odpowiedzialności deliktowej bądź kontraktowej. Jej pokrycie może wiązać się na przykład z zapłatą za naprawę uszkodzonego wodomierza bądź za montaż nowego wodomierza i jego legalizację. W ramach realizacji roszczeń odszkodowawczych dostawca może także dochodzić uiszczenia przez odbiorcę zapłaty za wodę pobraną w okresie od ostatniego odczytu wodomierza. Maksymalna ilość pobranej wody, za którą zapłaty może żądać dostawca w ramach odszkodowania, może być w istocie równa ilości wody, która mogła przepłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego od ostatniego odczytu

wodomierza, jednak to na Spółce ciąży udowodnienie, iż taki właśnie był faktyczny lub domniemany pobór wody (opinia biegłego, pomiary itp.).

Mając powyższe na uwadze, organ antymonopolowy uznał za uprawdopodobnione, iż analizowane w ramach rozpatrywanego zarzutu warunki umów o zaopatrzenie w wodę mają uciążliwy charakter i mogą przynosić Spółce nieuzasadnione korzyści.

Treść zobowiązania

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania antymonopolowego zostanie uprawdopodobnione, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 6 lub 9 ustawy, a przedsiębiorca zobowiąże się do podjęcia określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom Prezes Urzędu może, w drodze decyzji nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Odpowiadając na zarzuty zawarte w postanowieniu o wszczęciu postępowania Spółka złożyła zobowiązanie do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia wskazanym przez Prezesa Urzędu naruszeniom.

Zgodnie z treścią złożonego zobowiązania jego wykonanie polegałoby na:

– wprowadzeniu do wzorca o nazwie „Umowa Nr……o zaopatrzenie w wodę" postanowienia o treści:
„W przypadkach przez Usługodawcę niezawinionych, a to:
1) braku wody na ujęciu,
2) zanieczyszczenia dostarczanej wody w stopniu niebezpiecznym dla zdrowia,
3) potrzeby zwiększenia dopływu wody do hydrantów przeciwpożarowych,
4) konieczności przeprowadzenia niezbędnych napraw, konserwacji, remontów, dezynfekcji urządzeń wodociągowych,
5) uszkodzenia instalacji i przyłączy Usługobiorcy grożącego niebezpieczeństwem lub powodującego nieuzasadnione straty wody,
6) przerw w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych,
7) wystąpienia siły wyższej, w tym klęsk żywiołowych,
Usługodawca nie ponosi odpowiedzialności za przerwy, czy ograniczenia w świadczeniu usług. W innym przypadku Usługobiorcy przysługuje prawo do dochodzenia od Usługodawcy stosownych roszczeń, a zwłaszcza odszkodowania, co odbywać sie będzie na zasadach ogólnych, w tym wyznaczonych treścią art. 471 k.c.".

– usunięcie z wzorca o nazwie „Umowa Nr……o zaopatrzenie w wodę" postanowienia o treści:

„W przypadku zaboru wodomierza zawinionego przez Usługobiorcę lub wykazania, że uszkodzenie wodomierza nastąpiło z jego winy ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła popłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego z dniem ostatniego odczytu wodomierza".

– przedłożenie odbiorcom, z którymi Przedsiębiorstwo Komunalne Nadarzyn Sp. z o.o. ma zawarte umowy o zaopatrzenie w wodę, propozycji aneksowania umowy.

Zdaniem Prezesa Urzędu zmodyfikowane postanowienia umowne w sposób wskazany przez Spółkę mogą zostać wprowadzone do obrotu konsumenckiego. Również sposób wyeliminowania kwestionowanych postanowień, z uwagi na charakter wykonywanej usługi, nie budzi wątpliwości Prezesa Urzędu.

Należy uznać, że nałożone na Spółkę zobowiązanie jest równoznaczne z podjęciem działań zmierzających do zapobieżenia uprawdopodobnionym w toku niniejszego postępowania naruszeniom art. 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Z uwagi na powyższe, zaistniała możliwość skorzystania z instrumentu prawnego przewidzianego art. 12 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w punkcie I sentencji decyzji.

II. Obowiązek sprawozdawczy

Stosownie do art. 12 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów „*w decyzji (...) Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań*".

Zgodnie z powołanym przepisem Spółka została zobowiązana do przekazania, w terminie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, informacji o stopniu realizacji zobowiązania nałożonego w punkcie I sentencji decyzji poprzez:

1. przekazanie aneksu umowy sporządzonego z wykorzystaniem nowo opracowanego wzorca umownego „Umowa Nr……o zaopatrzenie w wodę" przedstawionego odbiorcom w ramach propozycji aneksowania dotychczasowych umów,
2. przekazanie informacji o liczbie odbiorców, którym przedstawiono propozycje zmiany dotychczasowych umów o zaopatrzenie w wodę poprzez ich aneksowanie w oparciu o nowo opracowany wzorzec umowny,
3. przekazanie dowodów potwierdzających przekazanie odbiorcom propozycji zmiany dotychczasowych umów o zaopatrzenie w wodę poprzez ich aneksowanie w oparciu o nowo opracowany wzorzec umowny.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w punkcie II sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479^{28} § 2 k.p.c. od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Warszawie.

Dyrektor Delegatury UOKIK w Warszawie

Dorota Grudzień-Barbachowska

/podpis/

Otrzymuje:
Przedsiębiorstwo Komunalne Nadarzyn Sp. z o.o.
ul. Graniczna 4
05-830 Nadarzyn